

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VIII. (XXIV.) ÉVFOLYAM, 43. SZÁM 2013. OKTÓBER 26.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

ÉTELT! ÉLETET!

A MUNKÁSPÁRT EGY ÚJ JÖVŐ ÍGÉRETE. EGY JOBB, EGY EMBERIBB VILÁGÉ,
AHOL NEM A PÉNZ SZÁMIT, HANEM A MUNKA, A BECSÜLET, A SZOLIDARITÁS.
EZ A VILÁG NEM SZÜLETIK MEG NÉLKÜLED. NEM KELL ÉRTE SOKAT TENNED. ELÉG,
HA A MUNKÁSPÁRTRA SZAVAZOL. MI MEGTEREMTJÜK. VELED ÉS NEKED.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MIÉRT SZAVAZZAK A MUNKÁSPÁRTRA?

A budakeszi piacon Benjámín a király, legalábbis tavasszal, a palántázás idején. Olyan hosszú sor vár, amihez képest a Szépművészeti Múzeum impresszionista kiállítása kismiska. Hiányzott a múlt héten! – mondja nekem. Na, jó, most láttam magát a televízióban, ez igazolt hiányzás. És jókat mondott – teszi hozzá, pedig látszólag távol van a politikától. Benjámín reggel nyolctól este nyolcig dolgozik, és nem cáfolja meg a kapitalizmus törvényét: tisztességes munkával nem lehet milliárdossá lenni. Ő sem az.

A Tanár úr, én csak így hívom, mivel nyugdíjas pedagógus, paradicsomot árul a piacon. A „kommunizmusban” jobb volt, mondja, akkor az östermelőt nem adóztatták, nem bántották, sőt támogatták. Nem úgy, mint most! Nem nyitunk elvi vitát arról, hogy mi is az a kommunizmus, mint ahogyan évekig csak néztünk egymásra, és egy szó sem esett politikáról. De most igen! Drága multság lett a paradicsomtermelés, adózni is kell, és bizony kevés vevő van, aki tud négy-öt száz forintot fizetni a paradicsomért.

Jó mérce a piac. Évek óta járok oda. Eleinte azt hittem, hogy nem ismernek fel tréningruhában. Denagyon is felismertek, csak nem mutatták. A piacos ember nem politizál. Leszámítva azokat a kedves szavakat, amelyeket az önkormányzatnak címeznek, amikor emelik a bérleti díjat. És persze szidják a multit, amiből kettő is van Budakeszin, mert elviszik a vevőt. De változnak a dolgok. Jó, hogy

nem álltak maguk is a „baloldal” mellé – mondja nekem a Tanár úr. Röhej ez, kérem szépen, nem baloldal. Józsi úr, aki a környék legjobb disznósajtját árulja, az Orbán-lány esküvőjén akadt ki. Ne szórakozzanak velem! – mondja. Látom, magát sem hívták meg! Na, egyen egy katonát legalább itt! – mondja, miközben egy szép szeletet vág le a disznósajtból.

De miért is szavazunk a Munkáspártra? – kérdezik néhányan azok közül, akiket ritkábban látok. Fokhagymát, birsalmasajtot, virágot árulnak, de csak akkor, amikor van nekik. Mit tudnak a parlamentben csinálni?

Nos, mondjuk meg őszintén! Az tud munkahelyet teremteni, az tud fizetést emelni, aki hatalmon van, aki bent van a kormányban. A polgári demokrácia nem a hatalom megosztásáról szól, hanem arról, hogy az egyik kormányon van, a másik meg ellenzékben. Az, hogy a kormánypárt megkérdezze az ellenzékét, netán figyelembe vegye azt, amit mond, az olyan ritka, mint a fehér holló.

Persze, ellenzéke váltogatja. A mostani ellenzéki pártok fő gondja, hogy nagyobb gond nélkül átüljék a négy évet, pénzüknel legyenek, s kitaláljanak valamit, amire a média hajlandó odafigyelni. Ők nem akarják a rendszert megváltoztatni, végül is ők is a tőke pénzéből élnek, legfeljebb más színű nyakkendőt hordanak, mint a kormány. Bár az se biztos.

A Munkáspártnak a rendszerrel van a baja. Azzal, hogy ebben az országban csak a pénz számít. Ha a Munkáspárt bejut a parlamentbe, olyat fog mondani, amit senki más. A munkanélküliségért nem a kormány a felelős, hanem a tőkés rendszer. Gondolj bele! Ha nem lenne

sokszázezer munkanélküli, hogy lehetne milliókat arra kényszeríteni, hogy elégedjenek meg a minimálbérrel? Erről ma senki sem beszél, de mi beszélünk róla.

Nem muszáj nézni a parlamenti közvetítéseket, de azért nem árt tudni, hogy a parlamentben törvényeket gyártanak, amiket majd nekünk kell teljesíteni. Ki szólalt fel például a Munka törvénykönyve ellen? Aki ott van most, azokat csak távolról érinti a Munka törvénykönyve. Bennünket viszont nagyon is közelről, hiszen mi dolgozunk a gyárakban, a multiknál, velünk szúr ki a tőkés nap, mint nap. Ha mi, a Munkáspárt ott lettünk volna, nem ment volna át ilyen simán. Mi kivittük volna az utcára a dolgozót, és megmondtuk volna az embereknek, hogy itt nagy disznóság készül, akadályozzuk meg együtt!

Vagy itt van például a szociális lakásépítkezés. Évek óta mondjuk. És nehogy azt hidd, hogy erre nem figyelnek oda. Még nem is vagyunk a parlamentben, de láss csodát, most a Fidesz is szociális bérlakást akar építeni. Ők tudják, hogy az, amit a Munkáspárt mond, az a nép valóságos igénye. Hogy fognak-e a Fideszesek szociális lakást építeni, ha győznek, ki tudja. Ők ugyanis nem szorulnak szociális bérlakásra. Mi biztosan építenénk, mert mi rászorulunk.

Miért szavazz még a Munkáspártra? Hát azért, mert anyád, apád a szocializmusban élt, és felnevelt téged. Ha nem lett volna szocializmus, ma nem lenne szakmunkás bizonyítvány, érettségi, s főleg nem diploma a zsebedben, nem tartanál ott, ahol tartasz. Miért szavazz a Munkáspártra? Gondolj a gyerekeidre! Milyen jövő vár rájuk? Meg tudsz adni nekik mindent, amit te kaptál a szüleidtől?

A Munkáspárt egy új jövő ígérete. Egy jobb, egy emberibb világra, ahol nem a pénz számít, hanem a munka, a becsület, a szolidaritás. Ez a világ nem születik meg nélküled. Nem kell érte sokat tenned. Elég, ha a Munkáspártra szavazol.

Mi megteremtjük. Veled és Neked.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Egy évtized alatt egyharmaddal csökkent a lakosság kenyérfogyasztása.

Munkáspárt: A fenti adat jól mutatja a folyamatosan mélyülő szegénységet. Egyszerűen nem igaz, hogy a „korszerűbb” étkezés okán csökkenne a kenyérfogyasztás. A kenyérfogyasztás csökkenésének igazi oka, hogy az emberek a családjuknak már a kenyeret, mint az egyik legalapvetőbb élelmiszert sem tudják olyan mértékben biztosítani, mint korábban. A munkanélküliség, a mérhetetlenül alacsony jövedelmek már ennél az élelemnél is jelentős visszafogást eredményeztek. Az elmúlt 25 év ezt „adta” nekünk. A szocializmusban mindenkinek jutott kenyér bőséggel. Ma a kenyérhez való jutás már jelentős teher. A Munkáspárt azt javasolja, az alapvető élelmiszereken töröljék el az ÁFA-t.

2. Harangozó Tamás, az MSZP frakcióvezető-helyettese jelen volt a bajai választással kapcsolatos hamis videofelvétel átadásánál a Jókai utcai pártszékházban.

Munkáspárt: Nem tudjuk, és tulajdonképpen érdektelen is, hogy a szocialisták megrendelésére készült-e a botrányos videó, vagy valamilyen fideszes összeesküvés áldozatává esett az MSZP-s politikus. Ha az egyik igaz, az minősíti az MSZP-t, ha a másik igaz, az se javít sokat a képen, hiszen értékelhető politikai érv hiányában kapva kaptak a botrányon. Két tőkés párt harcol ma a hatalomért Magyarországon, egyik sem jobb a másiknál. Pontosabban: egyik rosszabb a másiknál.

3. Háborús bűntett és más bűncselekmény miatt vádat emeltek Biszku Béla ellen. A 92 éves férfit tavaly szeptemberben vették őrizetbe.

Munkáspárt: Háborús bűntett és más bűncselekmény miatt vádat emeltek Biszku Béla ellen. Nyilván nem véletlenül október 23-a előestéjén. Nyilván sokan örülnek neki. Nyilván sokan nem örülnek neki. Nyilván lesznek, akik dicsérik majd az illetékesek következetes harcát. Nyilván sokan lesznek olyanok, akik nem szólnak egy szót sem, mert a mai világban a jó szó bűncselekmény lenne, rosszat pedig nem mondanának. Nyilván, vagy talán remélhetőleg lesznek olyanok, akik megkérdezik: 57 évvel az 1956-os események után és 24 évvel a rendszerváltás után kinek is kellene ezek a perek? Nem volt elég kárpótlás mindenért, hogy megdöntötték a szocializmust? Vajon több lesz-e a munkahely, jobban fogunk-e élni, ha ma is, holnap is a múlttal foglalkozunk?

4. Közösség a Társadalmi Igazságosságért néven, tizenkét párt, illetve egyesület összefogásával új párt megalakulását jelentette be Szili Katalin, a Szociális Unió elnöke.

Munkáspárt: Szili Katalin valamikor az MSZP színeiben került a parlamentbe. Az MSZP-nek már nem kell, s az alkotmányozás idején hiába próbálkozott a Fidesz barátságát elnyerni, ott sem kell. Képviselőnek lenni azonban jó dolog, nem kevés pénzzel

jár, és egyébként is. Szili Katalin nem akar a tőkés rendszeren semmit sem változtatni. Miért is tenné, amikor az MSZP vezérpolitikusaként, a parlament elnökeként egykor maga is részt vett annak építésében? Viszont, ha nem adóztatják meg végre a gazdagokat, ha nem korlátozzák a tőkét, Szili Katalin szociális érzékenysége sem több mint üres szólam. Az ötlete sem túl eredeti. Összekeverni a szociális érzékenységet a nemzeti jelszavakkal, jól hangzik, csak nem lesz eredménye. A jobboldali középosztálynak megvan a saját pártja. A liberális-szocialista középosztálynak is megvan. Onnan nem számíthat szavazatra. A munkanélküliséggel, a szegénységgel, a kiszolgáltatottsággal küzdő embereknek pedig nem süketelésre van szükségük, hanem világos tettek. Arra, amit a Munkáspárt kínál.

5. A NATO-tagállamok védelmi minisztereinek sikerült megállapodniuk az úgynevezett kapcsolt erők kezdeményezés több kulcseleméről – közölte Anders Fogh Rasmussen NATO-főttnkár a tagországok védelmi minisztereinek megbeszéléseit követően.

Munkáspárt: Elsőre semmitmondó, nehezen betűzhető és értelmezhetetlen hír ez. A valóságban azonban azt jelenti, hogy a NATO az afganisztáni félig-kivonulás után is kész háborúba menni, erre készíti elő a szövetségesnek hívott gyarmati katonákat is. Hende Csaba magyar hadügyér közben mosolyog, és lelkesen tapsol. Nem király, de ad katonát.

6. A Dr. Oetker „nemzetiszocialista mintavállalat” volt, vezetői pedig a náci rendszer támogatói voltak – derült ki a müncheni jelenkor-történeti kutatóintézet kutatásaiból.

Munkáspárt: A mai kapitalista Magyarország tankönyvei alig tanítják, de idősebb olvasóinknak aligha újdonság az, hogy Hitler nem magától, hanem a német és nemzetközi tőke – a náci párt egyik első támogatója Henry Ford volt – támogatásával jutott hatalomra. A Dr. Oetker már a második világháború előtti nagy hadiipari fejlesztések időszakában is a náci rendszer haszonélvezője volt, mert bekerült a hadsereg legnagyobb élelmiszeripari beszállítói közé. Az Oetker család profitált az árjásításból, a zsidóként megbélyegzett személyek vagyonának és vállalkozásainak kisajátításából is. Ez a cég ma is működik, sőt gazdagabb, mint valaha. A demokratikus nyugatot ez nem zavarta. A pénz – az pénz. Mindenáron, mindenkin áttiporva, akár gázkamrába küldve. Ez a nyugati demokrácia. Ez a kisebbik rossz?

7. Csalódottak az ágazati érdekképviseletek, miután a kormány által jóváhagyott adótörvény-tervezetből kimaradt az élelmiszeripari áfacsökkentés.

Munkáspárt: Hofi Géza mondta volna erre: „Mi van, meglepődél, kicsi szívem? Nem tűnt fel, hogy milyen rendszer van? Nem vetted észre, hogy kire szavaztál?” Jövőre talán nem rutinból, saját érdekből kellene.

AKI SZEGÉNY, AZ IS MARAD

A szegénység elleni harc világnapjának alkalmából rémisztő statisztikák tömege zúdult a nyakunkba. A magyar gyerekek csaknem fele nélkülözik valamilyen szempontból, a munkanélküliek között pedig 90 százalékos a szegénység. Megoldást a tőkés kormányok nem nyújtanak, legfeljebb „enyhítenek”, ha van nélkülözhető felesleg a haszonból.

„Valahányszor férfiakat és nőket arra ítélnék, hogy súlyos szegénységben éljenek, emberi jogok sérülnek. Magasztos kötelességünk, hogy erőink egyesítésével biztosítsuk a jogok érvényesülését” – mondta 1987-ben a francia Joseph Wersinski atya, az ATD-Negyedik Világ mozgalom alapítója, akiben először merült fel az ENSZ által 1992-ben bevezetett szegénység elleni küzdelem világnapjának gondolata. Október 17-ét ennek megfelelően a világszervezet tagállamai a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos konkrét tevékenységek bemutatásának szentelik.

Az ENSZ riasztó adatokat tartalmazó, ugyanakkor optimista infografikákkal tájékoztat az Interneten a nyomor elleni harc állásáról. A világszervezet 2000-ben ugyanis megfogalmazta a Milleneumi Fejlesztési Célokat, amelynek megfelelően a különböző szegénységi mutatók ma is kétségbeejtőek, de legalább javultak valamelyest. 13 éve elhatározták, hogy 2015-ig felére csökkentik a súlyos szegénységet – azaz a napi egy dollárnál kevesebből élők több mint egymilliárdos tömegét –, továbbá az éhezők számát, s azokat, akik nem jutnak tiszta ivóvízhez. A Világbank előrejelzése szerint két év múlva még mindig 970 millió embert érint majd a probléma, ugyanakkor 2010-ben 700 millióval kevesebb ember élt rendkívüli szegénységben, mint húsz évvel korábban, jelenleg mintegy 1,2 milliárd ember van ilyen helyzetben.

Míg 1990-ben a fejlődő országok lakosságának 47 százaléka élt a szegénységi küszöb alatt, 2010-ben ez az arány 22 százalék volt. Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete idén október elején közzétett adatai szerint az elmúlt két évtizedben világszinten 24 százalékról 14 százalékra csökkent az éhezők aránya, ez azonban még mindig 842 millió embert jelent. Az éhezők többsége – 827 millió ember – a fejlődő országokban él, ahol a gazdasági növekedés ellenére a szegénység és az alultápláltság marad a gyermekek számára a legnagyobb veszély.

HARC A TÚLÉLÉSÉRT

A Földön 1,2 milliárd ember éhezik. Ahogy a statisztikusok mondják: „a szélsőséges szegénység viszonyai között él”. A világ másik része pedig fogyókúrázik, a szemébe dobja az élelmiszert, luxuscikkre költi a pénzét. Ezt eredményezi a tőkés rendszer. A kapitalizmus ma az egész emberiséget veszélyeztet. A „pénzt minden áron” szemlélet mértéktelen és értelmetlen fogyasztásra ösztönzi az emberiséget. Felemészti a Föld véges nyersanyag- és energiakészleteit, megsemmisíti az élővilágot, a természetet. A tőke útján nem lehet a Földet és az emberiséget megmenteni.

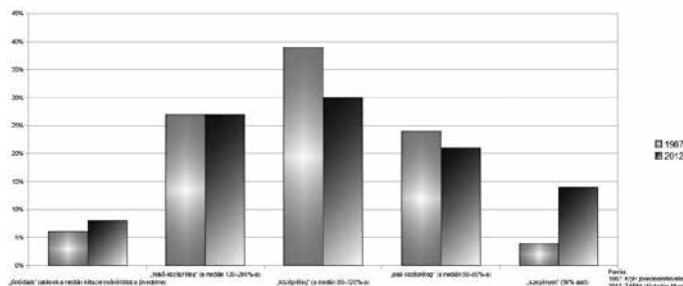
A tőke, a kapitalizmus elleni harc ma egyenlő az emberiség túléléséért vívott küzdelemmel.

MINDEN HATODIK SZEGÉNY

Az Európai Unióban 2010-ben minden hatodik ember élt a létminimum alatt, az amerikai országos statisztikai hivatal adatai szerint pedig 2012-ben az amerikai lakosság 15 százaléka volt szegénynek tekinthető. Az UNICEF (az ENSZ Gyermekalapja) idei jelentése szerint Románia minden szempontból a legrosszabbul teljesítő országok között van, de közvetlenül előtte az Egyesült Államok található, amely viszont a világ egyik leggazdagabb országa. A nyugat-európai országok az élményben helyezkednek el, míg a kelet-közép-európai államok lassan felzárkóznak mögéjük. Különösen jól látható ez Szlovénia és Csehország esetében, amelyek az oktatási, egészségügyi és az anyagi helyzet szempontjából a mezőny élvonalába tartoznak.

JÓLLÉT ÉS JÓLÉT

Az UNICEF idei jelentése kitér a gyermekek szubjektív értékelésére is, azaz arra, hogy ők maguk miként látják a jólétüket. E szerint például a gazdasági krízis sújtotta Görögország – amely egyébként a lista végén szerepel –, a gyermekek

értékelése alapján az egyik legjobb hely. Hasonlóan jól teljesített Olaszország, Lettország, Észtország és Spanyolország is. Ezzel szemben a gyermekek sokkal rosszabbul érezték magukat annál, mint amit az objektív mérőszámok mutattak Németországban, Lengyelországban, Luxemburgban és Kanadában. Mind az objektív, mind a szubjektív értékelés szerint Hollandiában és a skandináv országokban a legjobb a gyermekek helyzete. A gyermekek példáján felemlegetett jóllét egyébként nem azonos a jóléttel. A divatosá vált közgazdaságtani kifejezés arra vonatkozik ugyanis, hogy az objektív, gazdasági körülményeken túl mennyire érzi valóban jól magát az ember. Ebben az infrastrukturális tényezőktől kezdve a stresszig sok minden

ELLENZÉKI KÉPDMUTATÁS

GYURCSÁNY ÉTELT OSZT, A JOBBIK TŐLÜNK LOP?

Az ellenzéki pártok közlemények seregét építették a már említett statisztikai adatokra. A Jobbik odáig megy, hogy közleményük egy-egy bekezdése kísértetiesen a munkáspárti anyagokat idézi. „Az elmúlt 24 év megkárosította Magyarországot, a magyar embereket. Mind a Fidesz, mind az MSZP visszaélt a beléjük fektetett, nekik megszavazott bizalommal. Számtalan ígéret hangzott el, miszerint meg kell húzni a nadrágszíjat, de nemsokára jobb lesz. Ehelyett az történt, hogy aki gazdag volt, még gazdagabb lett, aki szegény volt, az pedig még szegényebb” - írja az október 17-i közlemény, amelyet Sneider Tamás országgyűlési képviselő, az Országgyűlés szociális bizottságának elnöke szignált. Ismerős?

Az MSZP elnöke, Mesterházy Attila - vagy aki a közleményét megírta - pedig bátran megkockáztatta, hogy ráomoljon a Jókai utcai pártfőhadiszállás plafonja, amikor leírta: „Magyarországnak a rendszerváltás óta először olyan kormánya van, amely nem a szegénység, hanem a szegények ellen küzd”. Sőt, kaposzkodjanak meg: „az MSZP-n kívül

senki nem képviseli azokat, akiknek a legnehezebb a helyzete. Ezért a mi történelmi küldetésünk és feladatunk, hogy megállítsuk az elszegényedést, és olyan országot teremtsünk, amelyben mindenki nagyobb biztonságban, és napról napra nagyobb jólétben élhet” - írja az MSZP, amely természetesen egy teljesen másik MSZP, mint amelyik 2002 és 2010 között kormányzott,

mondta George Orwell, mármint Mesterházy Attila. A Demokratikus Koalíció a távirati iroda adatbázisa alapján nem örvendeztetett meg minket közleménnyel, Gyurcsány Ferenc egyszerűen fogta Vadai Ágnes, és kimentek ételt osztani a Nyugatihoz, hiszen nyilván ez a legtöbb, amit a volt miniszterelnök és jelenlegi milliárdos tehet a nélkülöző emberekért.

közrejátszik, ennek felismerésére nem is kell közigazdásnak lennünk, elég a józan eszünket használnunk. A jóllét és a jólét mutatói nincsenek mindig összhangban egymással, s ez különösen kiütözik a gyermekek véleményén.

ROMLÓ TENDENCIA MAGYARORSZÁGON

Magyarországon elsősorban a gyermekek, az idősek, az alacsony iskolázottságúak, a kistelepüléseken élők, a romák, a betegek és a fogyatékkal élők a szegénység szempontjából legveszélyeztetettebb csoportok. Az UNICEF magyar bizottsága szerint ma hazánkban minden második gyermek nélkülöz valamilyen szempontból. Az alapvető szükségletek (étkezés, ruházkodás) az alacsony jövedelmű családokban sérülnek a leginkább. Az UNICEF szerint különösen veszélyeztetettek azok a gyermekek, akiknek szülője alacsony iskolai végzettségű, munkanélküli, vagy egyedül gondoskodik gyermekéről.

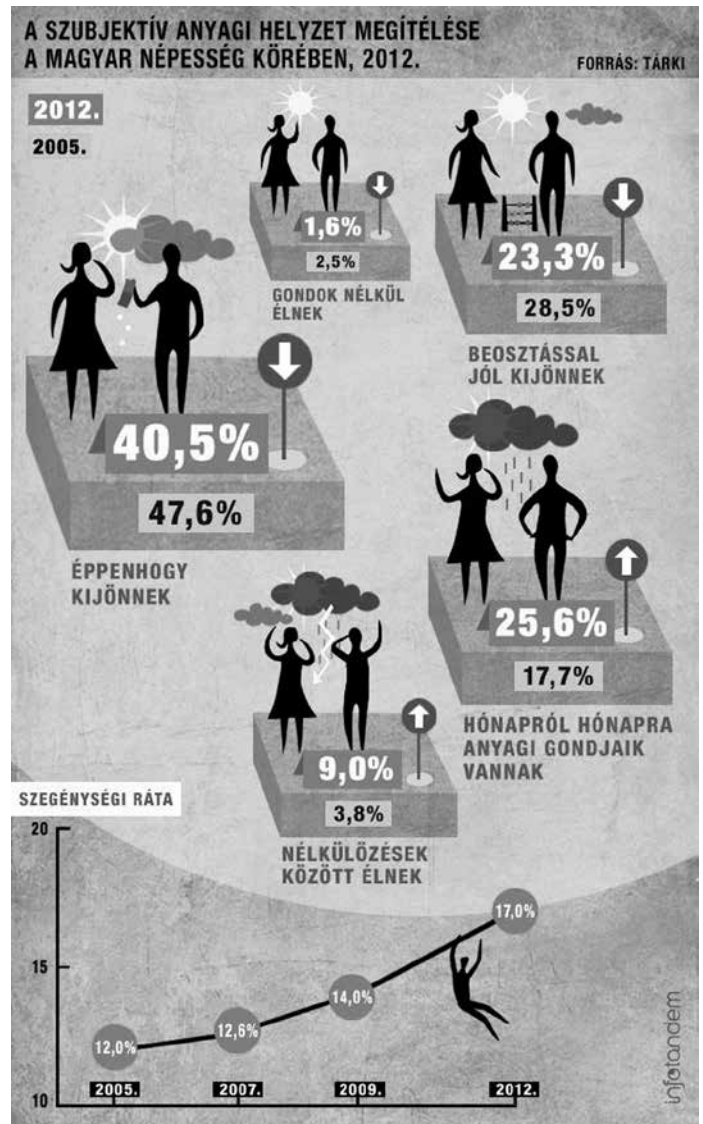
Magyarországon a szegénységért elsősorban a munkanélküliség a felelős. 2005-ben még 10 százalék alatt volt azoknak a háztartásoknak az aránya, ahol a munkanélküliség csökkentette a bevételeket, a megtakarításokat; a válság kitörése után ez 11 százalékra emelkedett, és 2012-re már a 13 százalékhoz került közel. A Világbank tanulmánya szerint a munkanélküli háztartásokban élők aránya még tovább emelkedik, s 2020 körül eléri majd a népesség 15 százalékát.

A MAGYAROK FELE SZEGÉNY VAGY KIREKESZTETT

Nem festenek rózsásabb képet a TÁRKI felmérései sem. Tavasszal publikált jelentésükből kiderül, hogy a magyar népesség 47 százaléka él szegénységben és társadalmi kirekesztettségben az „EU 2020 stratégia” által definiált mutatószám szerint. A fent már említett adatokkal egybecseng, hogy a legfeljebb általános iskolát végzett háztartásfővel élők 73 százaléka, az egyedülálló szülő háztartásban élők 73 százaléka és a roma háztartásfővel élők 92 százaléka él szegénységben, vagy társadalmi kirekesztettségben. Ugyancsak az átlagnál több szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élő található azokban a háztartásokban, ahol a háztartásfő aktív korú, de munkanélküli vagy gazdaságilag inaktív (90 százalék). Tavaly a teljes népességen belül 17 százalék volt azok aránya, akiknek háztartásában az egy fogyasztási egységre jutó jövedelem nem haladta meg a havi 66 ezer forintot. Míg a megelőző időszakban Magyarország az alacsony szegénységű országok közé tartozott az Európai Unión belül, a 2012-es adatokat a 2010-es Eurostat-adatokkal összevetve megállapíthatjuk, hogy a hazai szegénység előfordulása már az EU-átlaggal megegyező volt tavaly.

VESZÉLYBEN A FIATALOK

A szegénységi rés szegénységi küszöb arányában kifejezett értéke 22 százalékról 26 százalékra emelkedett 2009 és 2012 között, azaz nem csak többen lettek a szegények, hanem nehezebbé is vált számukra kitörni ebből a helyzetből. A fiatalok különösen veszélyeztetettek. A 17 éven aluliak körében a szegénység 26, a 18-24 évesek közt 23 százalékos. A szegények 28 százaléka gyerek, és összességében 42 százalékuk 25 év alatti. Az idősek valamivel jobban élnek: a 65 év feletiek szegénységi

kockázata mindössze 8 százalékos. Az elmúlt években nem változott a romák 70 százalékos szegénységi rátája, s 2012-ben a szegénységben élők 34 százaléka roma.

RENDSZERSZINTEN...?

„A szegénység elleni küzdelem egyik legfontosabb alapelve az kell, hogy legyen, hogy nem tüneti kezelést alkalmaz, hanem rendszerszinten nyúl hozzá azokhoz a folyamatokhoz és helyzetekhez, amelyekben a szegénység mindig újratermelődik” - mondta Kovács Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériuma társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára a szegénység elleni harc világnapján, Bátonyterenyén. Valódi rendszerszintű változtatásról természetesen szó sincs, a kormány ugyanakkor megragadta a lehetőséget arra, hogy hosszasan sorolja, mi minden jót és hasznosat tettek a szegénység visszaszorítására, amelyet egyelőre – mint láttuk –, a számok nem igazolnak vissza. A kistérségeken belül, még a leszakadó és a leghátrányosabb területek között is óriásiak a különbségek, és más-más beavatkozást igényelnek. Azonban ha a mindenkori kormányzat „nem juttatja el a fegyvereket a végvárakba”, akkor azok nem tudják felvenni a küzdelmet – mutatott rá szintén Nógrádban Vecsei Miklós, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke. ■

MUNKÁSPÁRT: AKI TÖBBET KERES, FIZESSEN TÖBB SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT!

Az egykulcsos személyi jövedelemadót el kell törölni. Aki többet keres, fizessen több személyi jövedelemadót! A milliárdosok, a szupergazdagok

adója 45 százalék legyen! Ez a Munkáspárt választási programjának egyik leglényegesebb gondolata.

Miről is van szó? A Fidesz bevezette az egykulcsos személyi jövedelemadót, azaz mindenki 16 százalékot fizet, függetlenül attól, hogy sokat keres vagy keveset. Ki nyert és ki veszített ezen? Nyugodtan mondhatjuk, hogy a személyi jövedelemadó egykulcsossá tételével a dolgozóknak több mint 80 százaléka veszített.

Amit az alacsony, és az átlag körüli keresetűektől elvettek az adóváltozásokkal, azt sokszorosan kapták meg a legmagasabb jövedelemmel rendelkezők. Az adójóváírás kivétele az azt jelentette, hogy két éven át (2011-12-ben) a minimálbér nettó értéke gyakorlatilag nem változott. De ahhoz, hogy a kézhez kapott kereset ne csökkenjen, a bruttó bér 6,1, illetve 19,2 százalékos emelése kellett, amiből a dolgozók semmit nem láttak. Az infláció miatt ez a kompenzációs béremelés a legkisebb keresetek 3,2 illetve 4,9 százalékos reálérték-csökkenését eredményezte, tehát ennyivel ért kevesebbet a változatlan nettó kereset.

Az egykulcsos adó bevezetése évében (2011) a minimálbéresek és a garantált bérminimumon foglalkoztatottak nem érezték a nettó keresetük csökkenését, mert a kötelező mértékek emelése a veszteségeiket pótolta. A változások a többiek számára azonban drasztikusak voltak – ha munkaadójuk nem kompenzálta bruttóban az adóemelésből eredő veszteségeiket. Az átlagkereset környékén az éves nettó kereset csökkenése 53-70 ezer forint körül volt.

Ugyanakkor 1 millió forintos havi keresettel egy év alatt 1 millió 630 ezer forintos nettó többletjövedelemre lehetett szert tenni többletmunka nélkül. 4 millió forintnál a nyereség éves szinten több volt, mint az egyhavi bruttó jövedelmük. Ebből 67 ember egyhavi nettó minimálbérét ki lehetett volna fizetni. Az egykulcsos adózás a legfelső és a legalsó jövedelmi tized közötti különbséget rendkívüli mértékben megemelte.

Az országos átlagkereset nettó értéke 2011-ben 6,4 százalékkal nőtt, ezen belül azonban a 4 százalékot is elérte a nettó csökkenése kompenzáció hiányában az alacsonyabb kereseteknél. A növekedés a magas jövedelműeknél jelentkezett a felső kulcs eltörlése következtében. Reálértéken az átlagkereset 2,4 százalékkal nőtt, de azoknál, akiknek 3,9 százalék alatt volt a nettójuk növekedése, ez a keresetük vásárlóértékének a csökkenését jelentette.

2012-ben az adójóváírás teljes megszüntetése csökkentette az átlag alatti kereseteket. A nettó kereset vesztesége akár a 15 százalékot is elérhette a bérszinttől függően. A veszteség kompenzálására kitalált elvárt béremelés – ahol ezt megkapták a munkavállalók – kompenzálta a nettó veszteségeket, de az

5,7 százalékra felpörgő infláció következtében a nettó szinten maradása akkor is jelentős csökkenést jelentett a kereset vásárlóértékét tekintve. Az átlagkeresetnél a reálérték-csökkenés 3,5 százalékos volt.

A Fidesz adóintézkedése egyértelműen az általa elképzelt középosztály megeremtését szolgálta, azaz állami eszközökkel pénzhez juttatta a társadalom egy kicsi részét. A Fidesz középosztályának felemelkedését egyértelműen a dolgozó emberekkel fizetették meg, vagyis a mi adónkból születik meg az új középosztály.

A kormányzat korábban azt jelölte meg célul, hogy egy alulról nyitott, széles középosztály jöjjön létre. A valóság azonban az, hogy a szegényebb rétegek előtt lezárták a felemelkedés útját, és a társadalom felső és alsóbb rétegei közötti különbség nőtt. A TÁRKI felmérése szerint 2009 és 2012 között Magyarországon jelentősen nőttek a jövedelmi egyenlőtlenségek. Az egy főre jutó jövedelmek legfelső és legalsó jövedelmi decilisei közötti ráta 7,2-ről 9,0-ra emelkedett. Ez a legnagyobb mértékben a jövedelem-eloszlás alját érintette: a legalsó tized részesedése az összes jövedelemből 3,1 százalékról 2,5 százalékra csökkent. A legfelső decilis aránya viszont – kicsit ugyan, de – növekedett. A jövedelemelosztást jellemző valamennyi mutató (beleértve az ún. Gini-együtthatót) statisztikai értelemben szignifikáns növekedést mutat.

Mindennek megvannak a politikai következményei is. „A demokrácia a középosztály uralma” – mondta egyszer Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes. Vagyis mindaz, ami a parlamentben történik, mindaz, ami a törvényekben megfogalmazódik, egy meglehetősen szűk elit uralmát jelentik.

Az egykulcsos adó voltaképpen csődöt mondott. Nem pörgette fel a GDP-t, ráadásul a gazdaság úgynevezett kifizérítése sem kezdődött meg. A nem hatékonyan működő adórendszer, valamint a felderítéseknél alacsony határfokkal működő adóhivatal egyöntetűen azt eredményezte, hogy az alacsonyabb szja-kulcs ellenére, az adóelkerülők továbbra is a feketegazdaságban maradtak.

Az egykulcsos adórendszer felülvizsgálatáról már kormányzati körökben is szó esik. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a Magyar Biztosítók Szövetsége konferenciáján kijelentette, hogy az egykulcsos adórendszerrel a fogyasztás növekedésén keresztül várta a kormány a növekedés beindulását, és bár ezt a hatást nehéz mérni, de érdemes még egy évet adni a rendszernek. Igaz, nem sokkal később, egy másik fórumon már magyarázkodott, mondván, hogy szó sincs az egykulcsos rendszer kivezetéséről.

A Munkáspárt programja a társadalmi igazságosságot, és a széles társadalmi rétegek felemelkedését szolgálja. Az igazságosság része az, hogy azok, akik többet keresnek, azok több adót is fizessenek, többel járuljanak hozzá a társadalom költségeihez. A társadalmi felemelkedést pedig az segíti, ha a szegényebb rétegek kevesebb adót fizetnek, és így relatíve több pénzüket marad a gyerekeik oktatására, kulturálódásra.

A progresszív adózás bevezetése ösztönözné a belső fogyasztást is. Az emberek többet vásárolnának, ami fellendíthetné a magyar ipart, mezőgazdaságot is.

SZERVEZETTSÉG ÉS FEGYELEM: ÚT A SIKERHEZ

Meglévő erőinket a lehető legjobban meg kell szerveznünk, és nagyon fegyelmezetten kell dolgoznunk – mondta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a Központi Bizottság múlt szombati ülésén. Ha erre képesek vagyunk, akkor van esélyünk az országos lista megállítására.

A Központi Bizottság áttekintette a választási felkészülés állását. Megállapította, hogy a párt választási programja jó, kifejezi a dolgozó emberek vágyait, s reális megoldásokat fogalmaz meg. A Központi Bizottság ismételten megerősítette, hogy a Munkáspártnak a dolgozó emberek érdekeit kell képviselnie a választásokon. Rámutatott, hogy a szocialista pártok a tőkés érdekeket képviselik, és nincs is igazából olyan

programjuk, amely az emberekhez szólna. A társadalom becsüli, hogy mi nem vagyunk részesei a cirkusz-politizálásnak – hangsúlyozta a párt elnöke.

A Központi Bizottság elfogadta az Elnökség jelentését a választási felkészülés eddigi menetéről. Helyeselte, hogy az Operatív Választási Bizottság tagjai végigjárták az országot, találkoztak minden jelölttel, és a helyszínen mérték fel a helyi erők felkészültségét. November végén az Operatív Választási Bizottság ismételten ellenőrzi, hogy meddig jutottak a helyi szervezetek a munkában. Tudnunk kell, hogy kiknek az ajánlására számíthatunk a választásokon! Ez a munka most nehéz, de annál könnyebb lesz a választások idején. Folytatnunk kell a kitelepüléseket, az utcai akciókat, nagy súlyt kell helyezni az internetes munkára, hiszen a párt megismertetése és népszerűsítése is fontos feladatunk.

Karacs Lajosné, a párt alelnöke a választásokkal kapcsolatos anyagi és propaganda feladatokról szólt. Kiemelte, hogy megindult a gyűjtés a pártban. Köszönetet mondott mindenkinek, akik már elküldték támogatásukat. Azzal gazdálkodunk, amit összeadunk - hangsúlyozta. Elmondta, hogy hamarosan kijön a nyomdából a párt választási programja, és készülnek az egyéb anyagok is.

A Központi Bizottság döntött a párt országos aktívaértekezletének összehívásáról. Az országos aktívaértekezlet december 14-én, szombaton lesz. Várjuk a párt minden tagját, hangsúlyozta Fogarasi Zsuzsanna alelnök, de mindenképpen számíthatunk mindazok részvételére, akik részt vesznek a választási munkában, beleértve a KB tagjait, a megyei elnököket, a képviselő jelöltjeinket, a budapesti régiók vezetőit, a helyi választási felelősöket.

A Központi Bizottság személyi kérdéseket is tárgyalt. Egyhangú döntéssel az Elnökség tagjává választotta Nagy Attilát, a párt Nógrád megyei elnökét. Nagy Attila 45 éves, hosszú ideje részt vesz a pártmunkában, a Központi Bizottság tagja, foglalkozását tekintve vállalkozó.

A Központi Bizottság bensőséges ünnepség keretében köszöntötte Frankfurter Zsuzsannát 60. születésnapja és Bencsik Mihályt 70. születésnapja alkalmából

NAGY ATTILA

VÍZFEJ, BKK, ÉS AZ ELSŐAJTÓS FELSZÁLLÁS

A PÉNZBEHAJTÁS A LÉNYEG, AZ UTAS SOKADLAGOS

A BKK folyamatosan vezeti be a BKV járatain az elsőajtós felszállási rendet. Eddig valamivel több, mint 150 járaton kellett megszokni a járművezetői ellenőrzéssel kombinált felszállást. A hivatalos indok a bliccelés megszüntetése, kiszűrése még az utazás megkezdésekor, illetve káros hatásainak mérséklése. Ezt a gondolkodni nem tudó vagy nem akaró Tarlós-hívők nyilván minden további nélkül el is hiszik, a többség azonban egyre kevésbé. A valódi ok itt is a pénzbehajtás, a fizetés kötelező erejű kikényszerítése, az ellenőrök számának – a sofőrök kárára történő – csökkentése.

Az egész ügy mögött nyilvánvalóan az áll, hogy a korábban a BKV-ból kilopott milliók, milliárdok okozta hiányt valahogy be akarják tömni. Honnét lehet mindezt a legegyszerűbben? Hát az utazóktól, vagyis attól a rétegtől, amelyik még kénytelen tömegközlekedni - bocsánat, közösségi közlekedést használni...

S most már nem elég csak a BKV vízfejét eltartani, ott a Budapesti Közlekedési Központ (BKK) is, mint „közlekedési csúcsszerv”.

A két cég vezérigazgatójának a fizetését is fedezni kell valahonnét, amit tudvalevőleg nemrég emeltek fel havi 1,6 millió forintra. S a sleppről ekkor még nem is beszéltünk. (Felesleges emberek, felesleges pozíciókban, több százezres fizetésekért, plusz a prémiumok, amelyek tudvalevőleg járnak...)

De visszatérve az első ajtózáshoz. E rendszer nem újkeletű dolog, hiszen vidéken már régóta működik, bár ott mostanság már lazábban veszik a dolgokat, legalábbis saját tapasztalatok alapján. A rendszer a '90-es évek elején „debütált”, majd folyamatosan kiterjedt a legtöbb városra, s a '90-es évek végén már teljesen általánossá vált az egész országban. Hogy miért is kényszerültek erre a lépésre a közlekedési cégek, arra nagyon egyszerű a válasz: a rendszerváltással ugyebár megszűntek a munkahelyek, s a lakosság ebben érintett része kénytelen-kelletlen „kényszerbliccelővé” vált a város helyi járatain. Ez bevételkiesést okozott, amit kompenzálni kellett. Nyugat-európai példák nyomán ezt a lépést vezették be, s tették általánossá. A BKV is kísérletezett e rendszer meghonosításával még 1992 folyamán, de a kísérlet kudarcba fulladt. Pár évvel később ismét „bevezették” ezt a rendszert, de csak a szóló buszokon, és csak este 8 óra után. Ez a rendszer sem vált be, mert a járművezető nem árusított menetjegyet, így aki egyéb ok miatt nem tudott menetjegyet váltani, az a „fedélzeten” sem jutott hozzá. További „zseniális” ötlet volt, hogy mind a le-, mind a felszállást csak az első (!) ajtón át engedélyezték. Ez a két tényező már önmagában is „vonzhatta, lelkesíthette” az utazóközönséget. Végül az egész ötletelés nagy némán elhalt, megszűnt.

Most azonban más a helyzet; más üzenete van az egésznek: fizess, fizess, és megint csak fizess! Ahogy Hofi mondta anno: „Itt már az Isten pénze sem elég!” A járművezetőkre ezzel ismét plusz feladatot hártottak, pedig ha valakik, hát ők azok, akik évek óta a vállukon viszik ezt a céget.

A jegyellenőrzésért egyébként semmiféle plusz pénz nem kapnak, ellenben ha valamilyen mulasztáson kápiják őket, büntetést szabnak ki rájuk. Ráadásul a BKK által

bevezetett rendszer merev, mert nem adja meg a lehetőséget a járművezetőknél, hogy nagyobb tömeg -sok utas esetén kinyithassák az összes ajtót, gyorsítva ezzel a felszállást, s az utazást is. (Ugye milyen jó a kapitalizmus? Ugyanazért a pénzéért több munkát sóznak az ember nyakába.)

Tarlós úrnak és pártjának egyébként nem ez volt az egyetlen kártevése a BKV dolgozók felé. 2012 elején a Munka törvénykönyvének és a BKV Kollektív Szerződésének a módosításával már több tízezernyi összeget húztak ki a dolgozók zsebéből. Az elsőajtós járatokon gyakorlatilag megszűnt a hagyományos jegyellenőrzés (az ellenőrök által), ez a feladat is a járművezetőkre hárul. A szükséges feltételek azonban itt sincsenek meg. Például a lehajtható kis ablak a vezetőfülké ajtajába építve, esetleg plusz fényforrás, hogy este is lásson valamit a sofőr a szelvényekből, végül némi váltópénz sem ártana, hiszen nem mindenkinél van éppen pont 450 forint. (A járművezetőnél vásárolt jegy ára 100 forinttal több, mint a „boltban”.)

A sofőrök legtöbbször csak plusz tehernek érzi ezt a feladatot, azonban sajnos vannak kivételek, akik élvezik, hogy a járművezetésen kívül egy kis hatalmat is kaptak, és szórakozhatnak az utasokkal. Előfordul, hogy elővetetik a nyugdíjasokkal is a személyi igazolványaikat, holott látható, hogy ki az, aki már régóta ingyen utazhat. A ilyen és egyéb szórászhatoságok nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a menetidő tarthatatlan legyen, illetve az ilyen sofőrök maguk szolgáltatják az indokot arra, hogy esetlegesen atrocitás érje őket az utazóközönség részéről... Az sem mellékes körülmény, hogy a megállóban emiatt álló jármű feltartja a mögöttes közúti forgalmat is, ami már közlekedési vétség is, a KRESZ szerint ez akadályoztatás, ugyebár. Sajnálatos módon e lépéssel is tettek azért, hogy az emberek még jobban megutálják a tömegközlekedést.

A „nagy beruházást”, a GPS alapú forgalomirányítást sem sikerült eddig megvalósítani, ugyanúgy nem tudjuk meg a forgalmasabb megállóknál, hogy mikor érkezik oda egy-egy járat, mint ahogy eddig sem tudtuk. Csak megjegyzésként: az Unió a projektre közel 4 milliárd forintnyi támogatást adott, s 3 évet, hogy a rendszert kiépítsék és megvalósítsák. Ennek határideje idén szeptember 20-án járt le. A 3 év alatt eddig csak a buszokon és trolikon építették ki a GPS-t, ami azért megmutatja azt is, hogy mennyire is hatékony cég a BKV...

A GPS-ből eddig egyetlen és teljesen felesleges elem hasznosult, a hangos utastájékoztató. Nem, hogy javult volna a menetrendszerűség, hanem egyenesen romlott. S ha ez még az elsőajtós felszállási rendszerrel is párosult, akkor aztán végképp hatványozódott minden rossz, ami a tömegközlekedést illeti (pardon, közösségi közlekedést).

Ezt pedig nem ellensúlyozza az, hogy a BKK eszeveszett kapkodásba kezdett, s hirtelen mindent elkezdett felújítani. Tudatosan és módszeresen mérik az újabb és újabb csapásokat a fővárosi közlekedésre, a dolgozóikra és az utasokra is.

SZÍRIA: EGYRE TÖBB A TERRORISTA

ASZAD: AMÍG A NYUGAT PÉNZELI A GYILKOSOKAT, NEM LESZ BÉKE

Egyre több fizetett szélsőséges iszlamista utazik Európából Szíriába, hogy csatlakozzon az Aszad-rezsim ellen harcoló felkelőkhöz – írta a Der Spiegel német titkosszolgálati értesülésekre hivatkozva.

A német hírmagazin szerint a szövetségi hírszerző szolgálat (BND) becslése alapján 2012 vége óta 250-ről 1000-re emelkedett a felkelőket segítő európai iszlamisták száma. Belgiumból és Koszovóból például egyaránt 150-150, Nagy-Britanniából pedig 90 önkéntes utazott Szíriába.

Az ország északi részén működik egy „német tábor”, ahol a Németországból érkező önkénteseket várják. Eddig nagyjából kétszázan keltek útra, vagy érkeztek meg a táborba, ahol valószínűleg katonai kiképzést is kapnak. A német belső elhárítás – a szövetségi alkotmányvédelmi hivatal (BfV) – szerint azt nem tudni, hogy közülük hányan harcolnak fegyverrel Bassár el-Aszad elnök rendszere ellen, arra viszont számos jel utal, hogy sokan a felkelők propagandaoffenzíváját segítik.

A BfV szerint iszlamista lázadó csoportok azt tervezik, hogy felállítanak több úgynevezett sajtóközpontot, amelyek német nyelven népszerűsítik a szíriai „szent háborút” közösségi oldalakon és video megosztó portálokon. Ez a tevékenység a felkelőkkel rokonszenvező németországi csoportok további radikalizálódásához vezethet, és komoly nemzetbiztonsági kockázatot jelent a fronton megedződött önkéntesek visszatérése is – áll a BfV titkos minősítésű jelentésben.

Közben Bassár el-Aszad szíriai elnök kijelentette, hogy szerinte nincsenek meg a kellő feltételek a második genfi békeértekezlet sikeréhez.

„Kik lesznek a résztvevők? Milyen kapcsolat fűzi őket a szíriai néphez? A szíriai népet képviselik ezek az erők, vagy azokat az államokat, amelyek kitalálták a felkelőket?” – kérdezte. „Nem az értekezlet megtartása a fontos, hanem az, hogy sikeres lesz-e vagy sem!” – mondta, és közölte, hogy a vegyifegyver-ellenőrző szervezet részvétele „nem gond”, és nincsenek előfeltételei.

„A szíriai konfliktus akkor oldódik meg, ha a konferencián leállítják a terroristák finanszírozását és támogatását” – jelentette ki. Damaszkusz szerint a felkelőket Szaúd-Arábia, Törökország és Katar pénzeli.

Megérkezett a szíriai fővárosba Sigrid Kaag, az ENSZ és a Vegyifegyver-tilalmi Szervezet (OPCW) közös, a szíriai vegyifegyver-arszénál megsemmisítésével megbízott munkacsoportjának vezetője.

A Szíriában tartózkodó ellenőrök már tizenhét vegyifegyver-letésmintyent ellenőriztek, s ebből tizennégy helyen meg is semmisítettek vegyi fegyverek előállításához használt berendezéseket – olvasható az OPCW hétfőn kiadott közleményében.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa szeptember végén határozatot fogadott el arról, hogy a vegyi fegyverek előállítására szolgáló szíriai helyszíneket november 1-jéig használhatatlanná kell tenni, a vegyifegyver-arszénált pedig a jövő év közepéig meg kell semmisíteni.

Szíria a megállapodás alapján szeptember 21-én átadta a készleteiről szóló listát, és a szakértők az ezen szereplő helyeket keresik fel.

KERESZTÉNY SEGÉLYKIÁLTÁS

Ötvenezer szíriai keresztény folyamodott orosz állampolgárságért a Damaszkuszi Kormányzósághoz tartozó kalamuni járásból. A térségben lévő négy keresztény település lakói fordultak ezzel a kéréssel hozzájuk, attól tartva, hogy a „terroristák elűzik őket lakóhelyükről”.

A Moszkvának címzett levél szerint a szíriai keresztények életét „a Nyugat által támogatott terroristák” fenyegetik. A levélírók nem akarják elhagyni szent helyeiket, csupán védelmet remélnek az orosz állampolgárság elnyerésétől.

„Minthogy a szíriai törvények lehetőséget adnak a kettős állampolgárságra, ezért döntöttünk úgy, hogy az Oroszországi Föderáció állampolgárságáért folyamodunk, amennyiben ez lehetséges. Oroszország védelme alatt

állunk majd, ha a terroristák részéről fizikai megsemmisítés veszélyének leszünk kitéve. A mintegy 50 ezer ember – orvosok, mérnökök, ügyvédek, vállalkozók – közül senki sem akarja elhagyni otthonát. Mindenünk megvan, nem kérünk pénzt” – írták a levél szerzői, amelyet az orosz külügyminisztériumban fordítottak le arabról oroszra, és azt magyarázatokkal látták el.

”Félelemmel tölt el bennünket a Nyugat és a gyűlölettel átitatott fanatikusok összeesküvése, akik kegyetlen háborút folytatnak országunk ellen. Ami Maalúlában történt, leckét jelentett számunkra” – olvasható a levélben.

Szíriában a lakosság mintegy 10 százalékát alkotják a keresztények.

„TERMELJ! FOGYASSZ! DÖGÖLJ MEG!”

Mindenki számára otthont és munkát követelt egyebek között a Róma városközpontján szombat délután végigvonuló tüntető tömeg. A megmozdulás miatt a legmagasabb fokú biztonsági készültséget rendelték el, mivel a hatóságok a szélsőséges Black Bloc csoport akcióitól tartottak.

„Termelj! Fogyassz! Dögölj meg!”, „Nem kérünk a bankok hatalmából!” - ezek voltak a szervezők szerint háromezrezerre nőtt menet jelszavai.

Ahol tudták, a felvonuló tömegeből kizárták az arcukat eltakaró szélsőséges tüntetőket. Ez utóbbiak máshol kirakatokat törtek be, üveggel, kövekkel, papír- és füstbombával, tojással dobálták meg a rendőröket.

A pénzügyminisztériumnál tüntetők egy csoportja motorokból és utcai hulladéktárolókból barikádot emelt, és onnan dobálta a rohamrendőrök falát. A rendőrség szétszlatta az agresszív tiltakozók csoportjait, több személyt őrizetbe vettek. Az Anonymous nevű nemzetközi hackercsoport a tüntetéssel egy időben elsötétítette az olasz számvevőszék és több minisztérium honlapját.

A Lateráni Szent János-bazilikától indult menet hét kilométeres útvonalán az üzletek bezártak, a bankok kirakatait bedeszktázták. A tüntetés elhaladt a Banca d'Italia olasz jegybank római székházánál, amelyet biztonsági gyűrű vett körbe. A menet az infrastrukturális minisztériumnál ért véget.

A tüntetést az északnyugat-olaszországi alpesi települések lakosságát és környezetvédőket tömörítő No Tav mozgalom hirdette meg, amely évek óta tiltakozik a Lyon-Torinó közötti nagysebességű vasútvonal olaszországi szakaszának megépítése ellen. A menethez a gazdasági megszorítások

ellen tüntető baloldali szervezetek, az olasz diákmozgalmak, szakszervezetek és a bevándorlókat képviselő egyesületek is csatlakoztak.

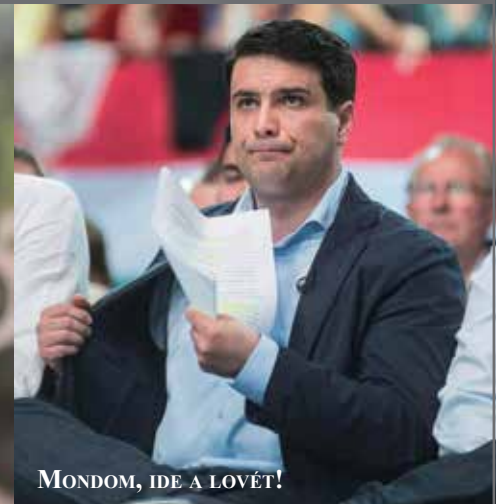
A tüntetés résztvevői elutasították, hogy a szélsőségesekkel azonosítsák őket. Egy kisebb csoport – letérve a menet útvonaláról és kikerülve a rendőröket – békés villámakciót tartott a római pénzügyminisztériumnál, „Mindenki gazdag szeretne lenni!” transzparenszel. ■

AKCIÓS BOHÓC A PÁSTON

MSZP-S PÁRTELNŐK LETTEM,
VAGYONOM VÁLTOZÁSA
ELKEZDŐDÖTT...

A változás elkezdődött. **mszp**

MONDOM, IDE A LOVÉT!

MINDENT MEGTETTEM,
NA LÉCCI-LÉCCI IDE...

A SZENDVICS JÓ, A COLA JÓ,
NEKÉM MÁR MINDEN JÓ

FÁRASZTÓ A BALOLDALISÁG,
A HAZAFISÁGRÓL NEM IS BESZÉLVÉ

BALRÓL JÖTTEM. ÁRULÓM.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.